

De vierde en vijfde klasse der Hoogere Burgerschool werden geregeld doorlopen, en in Juli 1869 legde hij als no. 1 van Zuid-Holland het eindexamen, tevens toelatings-examen tot de Polytechnische School te Delft, af.

Dat hij zijn makkers ver vooruit was, en reeds toen ter tijd dieper in scheikundige problemen was doorgedrongen, dan men van een knaap van zijn leeftijd verwacht, wordt o. m. wel bewezen door het feit, dat, toen een der examinatoren op het eindexamen hem de vraag stelde: „tot hoever kan chemische synthese zich uitstrekken”, hij het alleszins geniale antwoord gaf: „tot aan de cel”.

Na de groote vacantie van 1869 vertrok Van 't Hoff als student naar Delft, in 1871 naar Leiden, in 1872 naar Bonn, terwijl hij vandaar het volgend jaar naar het vaderland terugkeerde om te Utrecht het doctoraal examen af te leggen. Daarna deed hij nog een studiereis naar Parijs. Sinds zijn studententijd bracht hij alleen zijne vacantiën en eenige maanden na zijn promotie, die 22 December 1874 te Utrecht plaats vond, te Rotterdam door. Toen vestigde hij zich te Utrecht, gaf daar eerst privaattlessen en werd in 1876 benoemd tot leeraar aan 's Rijks Veeartsenijschool.

Daarna begon weldra zijn groote roem: in 1877 kwam de benoeming tot lector, het volgend jaar die tot hoogleeraar te Amsterdam, in 1895 gaf hij gehoor aan de lokstem om over te komen naar de hoofdstad van het Deutsche Rijk, waar hij bleef, tot hij voor goed van ons heenging. 1 Maart 1911 overleed hij te Steglitz bij Berlijn.

Het portret, dat wij door de groote welwillendheid van zijne weduwe, Mevrouw J. F. van 't Hoff—Mees, bij dit opstel kunnen voegen, is gemaakt in zijn studententijd te Bonn (J. Westhoven, Maler und Photograph). Het is gedateerd 23 Maart 1873; op de achterzijde heeft Van 't